

РЕШЕНИЕ

№ 842

гр. Бургас, 21.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи август през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря **ВИОЛЕТА К. ДИМОВА**
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120201633 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН по повод депозирана жалба от А. М., ЕГН/ЛНЧ ***** с адрес: *** против Наказателно постановление №22-0769-003804/06.02.2023 г., издадено от Началник група към ОД на МВР – гр.Бургас, сектор „Пътна полиция“ – Бургас, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение, квалифицирано по чл.21, ал.2, вр.ал.1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700.00 лева, както и административно наказание „лишаване от правото да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

В жалбата е формулирано декларативно поднесено искане за отмяна на атакуваното наказателно постановление като необосновано и неправилно.

Постъпило е писмено становище от АНО чрез процесуалния представител –гл.юрк.Ж., в което е изразена позиция за неоснователност на жалбата, мотивирана с доводи за съответствие на фактите от обективната действителност с описанието на нарушението в АУАН и НП предвид анализа на събраните в административнонаказателното производство доказателства. Настоява се за потвърждаване на наказателното постановление,съпътствано с искане за разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят А. М., редовно призован, не се явява, и не се представлява.

В съдебното заседание административнонаказващият орган, редовно призован, изпраща процесуалният представител гл.юрк. Ж., който моли атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено по изложените в писменото становище съображения. Претендира разноски.

От събраните писмени и гласни доказателства, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на А. М. срещу Наказателно постановление №22-0769- 003804/06.02.2023 г., издадено от Началник група към ОД на МВР – гр.Бургас, сектор „Пътна полиция“ – Бургас е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е процесуално допустима.

След внимателен преглед и анализ на събраните по делото доказателства и след преценка на изложените в жалбата и в съдебно заседание становища съдът в съответствие с разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК извърши цялостна проверка на правилността на атакуваното наказателно постановление, при която констатира, че са налице основания за неговото изменение при следните съображения:

На 25.01.2022 г. в 09:02 часа в гр. Бургас, на ПП I-9 км 249+100 в посока от ПВ Крайморие към ПВ ЮГ жалбоподателят управлявал собствения си л.а. ***, с наказуема скорост 101 км/ч. Към 25.01.2022 г. в горепосочения пътен участък максимално разрешената скорост на движение била 50 км/ч, която била сигнализирана и с пътен знак "B26", но независимо от това жалбоподателят управлявал автомобила със скорост от 101 км/ч при отчетен толеранс – 3км/ч. Спазването на режима на скоростта в посочения участък на 25.01.2022 г. се контролирало с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 S с фабричен №120сс68, като конкретното нарушение в случая е установено със снимка №0247107 с отчетен толеранс на измерената скорост -3%.

На 08.11.2022 г. св. Н. А. – мл. автоконтрольор в Сектор "ПП" –ОДМВР Бургас, съставил срещу М. А. АУАН с бл. № 613005, описвайки горните фактически обективни и субективни съставомерни признаци на нарушението, квалифицирайки го по чл.21, ал.2 ,вр.чл.21, ал.1 ЗДвП. Екземпляр от акта бил връчен на жалбоподателя на 22.11.2022 г.

На 01.11.2022 г.жалбоподателят получил покана по чл.40,ал.1 ЗАНН за съставяне на АУАН и собственоръчно попълнил декларация по чл.188 ЗДвП, в която конкретизирал,че на датата и часа на нарушението -25.01.2022 г. в 09.02 ч. лично е управлявал МПС с рег.№А4402НС.

Въз основа на АУАН на 06.02.2023 г. било издадено и атакуваното НП, в което била пресъздадена фактическата обстановка, изложена в акта, при цялостна тъждественост в словесното описание на нарушението, с конкретизация и пълнота на фактическите елементи- време, място, начин на установяване на нарушението,при формулирана материалноправна квалификация-чл.21, ал.2 ЗДвП. На жалбоподателя на осн. чл.182,ал.1, т.6 ЗДвП било наложено административно наказание "глоба" в размер на 700, 00 /седемстотин/ лева за нарушение на и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца“.

Преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации , тип Arh CAM S1 представлява одобрен тип средство за измерване, вписано под номер 5126 в държавния регистър на одобрените типове средства за измерване, и била преминала проверка на техническата изправност на 18.05.2021 г. със заключение, че съответства на одобрения тип.

Очертаните фактически положения съдът прие за изяснени на база анализа и оценката на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, сред които инкорпорираните по реда на чл.283 НПК писмени доказателства: заповед № 8121з1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, справка за собственост на лек автомобил с рег. ***, протокол №18-С-ИСИС/18.05.2021 г. от проверка на Преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации , тип Arh CAM S1; удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, издадено от Български институт по метрология, протокол за използване на АТСС за контрол на скоростта рег. № 769р-1262/28.11.2022 г. с начало на работа 08.40 и край на работа 09.40 ч. на 25.01.2022 г., обективиращ установяването на 30 нарушения от АТСС, отговор от зам.кмет „Строителство, инвестиции и регионално развитие на Община Бургас“, ведно със схема за организация на движението, видно от който на ПП I-9 км 249+100, в посока от ПВ Крайморие към ПВ ЮГ Община Бургас има поставен пътен знак B26,показанията на актосъставителя Н. А., вещественото доказателствено средство – снимка № 0247107. Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. Съдът оцени писмената доказателствена съвкупност като вътрешно съгласувана, убедителна и надеждна доказателствена основа на изводи относно фактите.

С оглед на изложеното съдът кредитира изцяло вещественото доказателствено средство –снимка № 0247107, от която се установява регистрационният номер на управлявания автомобил, както и измерената скорост, като кадърът на заснемане обхваща именно лек автомобил марка "Фолксваген", модел "Туарег" с рег. *** в гр.Бургас, управляван от жалбоподателя.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът формира вътрешното си убеждение, достигайки до следните правни изводи:

В конкретния случай съдът счита, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган – Началник група към ОД на МВР –Бургас, сектор Пътна полиция“, видно от приложената

Заповед Рег. № 8121з-1632/02.12.2021 г на министъра на вътрешните работи. АУАН е съставен от компетентно (териториално и материално) лице – младши автоконтрольор към ОДМВР-Бургас, който безспорно е длъжностно лице на службите за контрол, предвидени в ЗДвП и който по силата на чл. 189, ал. 1 ЗДвП е компетентен да съставя АУАН за нарушения по този закон. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, тъй като наказващият орган е открил кой е нарушителят на датата на подаване на декларация – 01.11.2022 г. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок. Изчерпателно, същевременно ясно, достъпно и разбираемо е лимитиран законодателният минимум реквизити, както в АУАН по чл. 42, ал.1 ЗАНН, така и в НП по чл.57, ал.1 ЗАНН. Конкретизирани са дата, място на извършване на нарушението, описание на нарушението, нарушената материалноправна разпоредба по чл. 21, ал.2 ЗДвП, което покрива минималните стандарти за ясно и непротиворечиво обвинение и гарантира възможността жалбоподателя да узнае характера и естеството на обвинението и да се защити. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, дискредитиращи на процесуално основание административнонаказателното производство.

В случая безспорно се установи, че процесното нарушение е било констатирано и заснето с Преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, снимка № 0247107 с отчетен толеранс на измерената скорост от - 3%, като е представен протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система, от който е видно, че автоматизирано техническо средство, вид ARH CAM S1 е използвано на 25.01.2022 г. за времето от 08.40 ч. до 09.40 ч. на първокласен път I-9, км. 249+100, в посока от ПВ Крайморие към ПВ ЮГ, като системата за контрол на скоростта е била поставена на 300 м. от въведено с пътен знак ограничение на скоростта 50 км/ч.

От представената по делото снимка /л.7/ се вижда изображение на рег. номер на процесния автомобил, а именно А4402НС. Съдът формира вътрешната си увереност и относно техническата изправност на използваната АТСС, за която по делото са налични писмени доказателства (удостоверение за одобрен тип средство за измерване), чиято достоверност и доказателствена стойност според съда е извън всякакво съмнение. В този смисъл съдът намира, че са спазени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В материалите по административнонаказателната преписка е приложен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система по образец съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., а именно Протокол от проверка №18-С-ИСИС-18.05.2021 г.

От отговора от зам.кмет „Строителство, инвестиции и регионално развитие на Община Бургас“, ведно със схема за организация на движението, е видно че в процесния участък първокласен път I-9, км. 249+100, в посока от ПВ Крайморие към ПВ ЮГ е действало общото ограничение на скоростта за превозни средства от категория „В“ в населено място, което е било сигнализирано и с пътен знак "В26" - 50 км/ч. Съдът намира, че от вещественото доказателствено средство - снимка № 0247107, по несъмнен начин се установява и конкретната величина на превишението на скоростта на движение на лекия автомобил. От вещественото доказателствено средство се установява, че измерената скорост на движение на лекия автомобил е 104 км/ч. От протокола за техническа проверка на мобилната система се установява стойността на относимата възможна грешка предвид измерената скорост на движение - 3 % при скорост над 100 км/ч, установена при реални условия на измерване на скорост при полеви тест. Така установеният диапазон на възможна грешка е приспаднал в полза на жалбоподателя, като при измерена скорост от 104 км/ч, административнонаказателната му отговорност е ангажирана за движение със скорост 101 км/ч.

Разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП предвижда, че "собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. "

В материалите по административнонаказателната преписка е приложена декларация от собственика на автомобила А. М., че на 25.01.2022 г. в 09: 02 часа лекият автомобил е бил управляван именно от жалбоподателя, поради което правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на същия.

Съдът приема за безспорно установено обстоятелството, че М. А. е управлявал процесното МПС

на посочената дата и час. В случая се касае за извършено нарушение по ЗДвП, изразяващо се в превишаване на максимално допустима скорост в населено място, въведена с пътен знак В-26 до 50 км/ч.

В атакуваното наказателно постановление е посочено, че жалбоподателят А. М. е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 2 вр. чл.21,ал. 1 ЗДвП. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП въвежда общото ограничение на максималната разрешена скорост, с което следва да се съобразяват водачите на ППС от категория "В" в населено място - 50 км/ч. Когато максималната разрешена скорост за движение е различна от указаната в чл. 21, ал. 1 ЗДвП, ограничението се сигнализира с пътен знак /чл. 21, ал. 2 ЗДвП/. В настоящия случай максималната разрешена скорост за движение по първокласен път I-9, км. 249+100, в посока от ПВ Крайморие към ПВ ЮГ г. е била именно указаната в чл. 21 , ал. 1 ЗДвП за движение на ППС от категория "В" в населено място - 50 км/ч. Ограничението е сигнализирано и с пътен знак "В26", но със забранителния знак не е въведено ограничение, различно от общото, посочено в чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Поради изложеното фактическото описание на поведението, свързано с управление на 25.01.2022 г. в 09: 02 часа на лек автомобил марка "Фолксваген", модел "Туарег" с рег. *** по ПП I-9, КМ 249+100, в посока от ПВ „Юг“ към ПВ ЮГ, със скорост от 101 км/ч при ограничение 50 км/ч, се подсумира под разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Допуснатото нарушение на материалния закон обаче не налага отмяна на обжалваното наказателно постановление, а единствено неговото изменение посредством преквалификация на нарушението от такова по чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП в такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Съгласно чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН съдът изменя обжалвания акт, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В настоящия случай такова изменение е допустимо, тъй като всички обстоятелства от състава на нарушението по чл. 21, ал. 1 ЗДвП са изчерпателно и ясно описани в наказателното постановление и в АУАН, предявени на жалбоподателя, който е имал възможност да се защитава срещу тях. В същия смисъл са и разясненията, дадени с ТР № 8/16.09.2021 г. по тълк. дело № 1/2020 г. на ОСС на ВАС, I и II колегия: „(...) районният съд разглежда спора по същество, т. е. представлява инстанция по същество, когато установи, че административнонаказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието, следва да упражни правомощието си да измени издаденото наказателно постановление, а не да го отменя като незаконосъобразно. (...) Обратното би значило нарушителят да остане ненаказан при проведено пълно доказване на извършено административно нарушение от фактическа страна, т. е. да остане ненаказано противоправно поведение, което изпълва съдържанието на различна от посочената в наказателното постановление законова разпоредба, който резултат противоречи на целите на административното наказание, регламентирани в чл. 12 ЗАНН. (...) при липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН, районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, т. е. районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление. "

От субективна страна жалбоподателят е осъществил нарушението при пряк умисъл като форма на вината,обхващащ в своите параметри интелектуален момент,включващ представите- относно свойствата и общественоопасния характер на деянието - че управлява МПС със скорост, надвишаваща разрешената за движение в населено място и волеви момент- проекция на насочеността на волята на субекта, сочеща на това, че е искал да осъществи фактическите елементи на нарушението.

Преценка дали допуснатото административно нарушение съставлява маловажен случай по см. на чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност - ТР № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат на деянието общественоопасни последици, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения, без значение дали нарушението е резултатно или формално. В случая, нарушението по чл. 21, ал. 1 ЗДвП е формално, но с оглед значимостта на охраняваните със ЗДвП обществени отношения – безопасното осъществяване на

транспортна дейност и безаварийното движение по пътищата, осигуряващи съхраняване на живота, здравето и имуществото на останалите участници в движението, съдът намира, че признаците на извършеното административно нарушение не сочат на маловажност по смисъла на чл. 28, ЗАНН.

Нарушението не представлява маловажен случай по см. на чл. 28 ЗАНН, доколкото разкрива обичайна и типична, а не по-ниска степен на обществена опасност на поведението, което законодателят е имал предвид, въвеждайки в нормения комплекс на ЗДвП ограничителния режим на максималната разрешена скорост в населено място. Не на последно място, за да достигне до извод за неприложимост на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН в конкретния случай, съдът съобрази и обстоятелството, че в настоящия случай се касае за превишение с 51 км/ч, което изключва възможността нарушението да се преценява като такова с по-ниска степен на обществена опасност.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място за превишаване над 50 км/ч се наказва с кумулативни наказания глоба с фиксиран размер от 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца. Предвид установеното превишение от 51 км/ч, правилно на жалбоподателя са наложени фиксираните в санкционната норма административни наказания глоба в размер на 700, 00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се измени в частта относно правната квалификация на нарушението, а в останалата част - да се потвърди.

При този изход на спора с оглед изричното искане на процесуалния представител на наказващия орган, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на наказващия орган следва да се определи възнаграждение в размер на 80 лв. Посочената сума следва да бъде присъдена в полза на ОД на МВР Бургас – арг. от чл. 42, ал. 1 вр. 43, ал. 3, т. 4 от ЗМВР.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №22-0769-003804/06.02.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР Бургас, Сектор „Пътна полиция“ Бургас, с което на основание чл. 182, ал.1, т.6, от ЗДвП на жалбоподателя са наложени административно наказание "глоба" в размер на 700, 00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца“ за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА извършеното нарушение в такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №22-0769-003804/06.02.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР Бургас, Сектор „Пътна полиция“ Бургас, В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.

ОСЪЖДА А. М., ЕГН/ЛНЧ ***** с адрес: *** да заплати сума в размер на 80 лв. в полза на ОДМВР-Бургас, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____